

Lars, de kleine ijsbeer, drijft op een ijsschots weg uit zijn witte poolwereld en komt in een land waar alles groen is. Hij ziet er vreemde planten en bloemen en ontmoet dieren die hij nog niet kent. Maar hoe komt hij weer thuis?

Een zonnig ijsberenverhaal, het allereerste over de beroemde Kleine Ijsbeer!

Біле ведмежа Ларс опиняється зовсім одне на маленькій крижині у відкритому морі. Коли крижина розтає, він рятується, забравшись на діжку, що пропливає неподалік. Починається небезпечна подорож. Нарешті Ларс потрапляє до Африки. Це, звісно, дуже захоплює, але ведмежа сумує за своєю холодною білою Батьківщиною. На щастя, нові друзі, бегемот і кошатка, допомагають йому повернутися додому.

De Vier Windstreken wil dat lezers uit alle windstreken van boeken kunnen genieten. Met deze tweetalige uitgave hopen we lezers van de Nederlandse én Oekraïense taal met elkaar te kunnen verbinden.

Een Vier Windstreken Prentenboek

ISBN 978 90 5116 925 6

9 789051 169256

Hans de Beer

KLEINE IJSBEER

Een ijsbeer in de tropen

БІЛЕ ВЕДМЕЖАТКО

Куди ти пливеш, Ларсе?

Hans de Beer

KLEINE IJSBEER

Een ijsbeer in de tropen

БІЛЕ ВЕДМЕЖАТКО

Куди ти пливеш, Ларсе?

Nederlands-Oekraïens

De Vier Windstreken

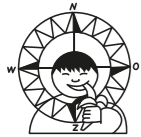
Hans de Beer

KLEINE IJSBEER

Een ijsbeer in de tropen

БІЛЕ ВЕДМЕЖАТКО

Куди ти пливеш, Ларсе?

Op www.vierwindstreken.com kunt u zich aanmelden voor onze nieuwsbrief. Hier vindt u ook al onze boeken en andere artikelen.

Oekraïense tekst van: Evgeni Vishnevski
Oorspronkelijke titel: *Kleiner Eisbär, wohin fährst du?*
© 2022 De Vier Windstreken, Rijswijk, voor de Nederlandse uitgave
© 2022 NordSüd Verlag AG, CH-8050 Zürich, Zwitserland
Oorspronkelijke uitgave © 1987 NordSüd Verlag
Alle rechten voorbehouden. Gedrukt in Letland
NUR 273, 274 / ISBN 978 90 5116 925 6

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

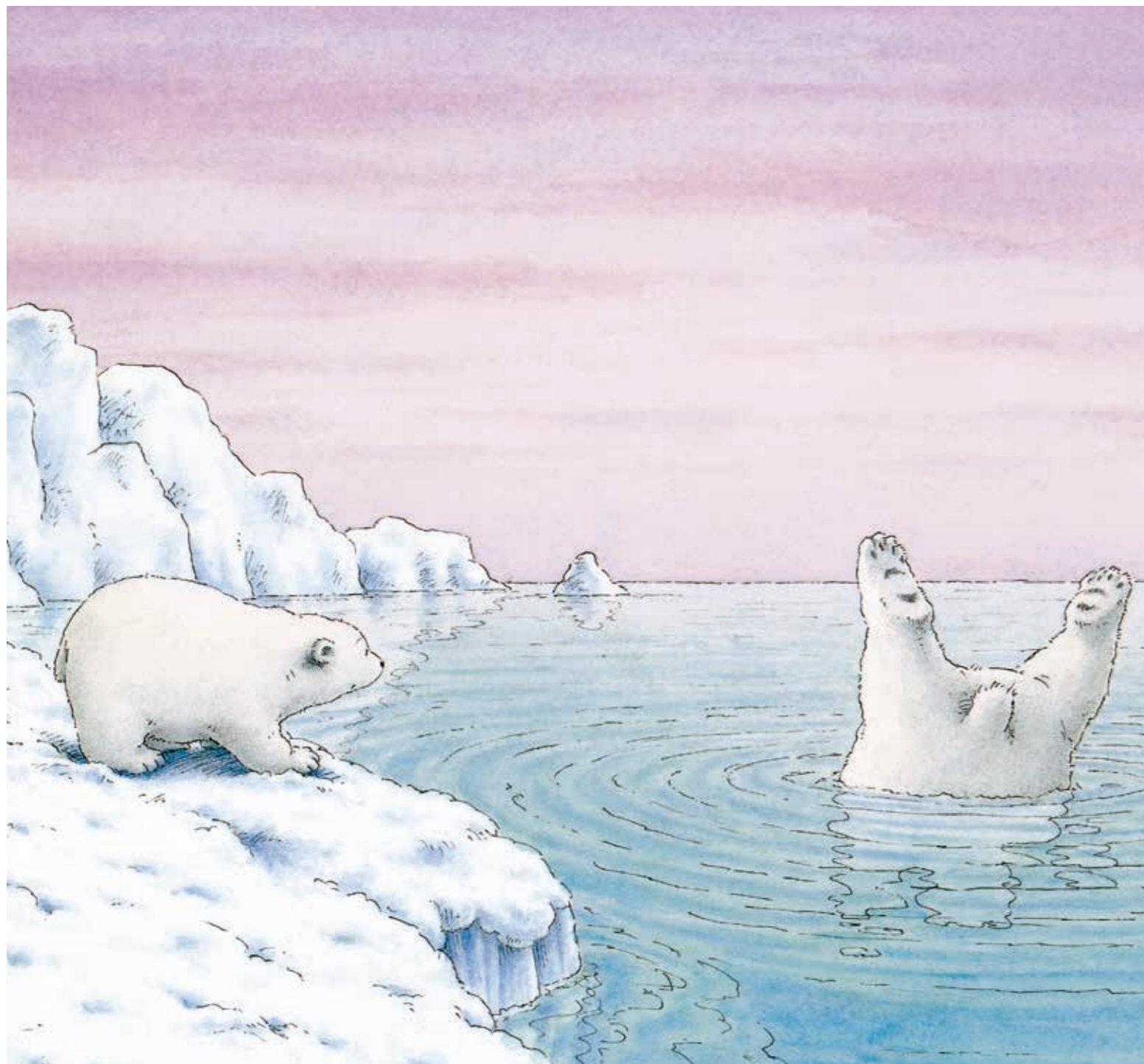

De Vier Windstreken

Vandaag is het een bijzondere dag voor Lars, de kleine ijsbeer. Voor de eerste keer mag hij met zijn vader mee naar de grote ijsvlakte die aan de zee grenst. Lars woont met zijn vader en moeder op de Noordpool, midden tussen sneeuw en ijs. Alles is wit om hem heen. Zo wit als zijn berenvacht. Het sneeuwt.

Сьогодні у Ларса, білого ведмежати, особливий день. Вперше йому дозволено йти разом з батьком великою кригою аж до моря. Ларс із батьками живе на Північному полюсі, серед снігу та криги. І світ навкруг нього цього ранку білий, як його хутро. Йде сніг.

Tegen de middag komen Lars en zijn vader bij de zee.

“Blijf hier staan en kijk goed hoe ik zwem,” zegt vader Ijsbeer en hij springt in het koude water. Rustig zwemt hij voor de kust heen en weer. Plotseling duikt hij onder. Lars schrikt. Hij kan niet zien waar zijn vader gebleven is. Maar daar komt vader weer tevoorschijn. In zijn bek heeft hij een grote vis. “Zo, dat is ons avondeten,” zegt vader Ijsbeer. Hij bijt de vis in twee stukken.

Опівдні вони підходять до моря. Синє та безкрає, лежить воно перед ними. «Стій тут і добре слідкуй за тим, як я плаваю!» – каже батько і стрибає в крижану воду. Кілька разів пропливає він туди й назад. Аж гульк – пірнає. Довгий час Ларс не бачить його. Йому стає трохи боязко. Аж раптом батько виринає з великою гарною рибиною в зубах. «Ходи, це наша вечеря», – каже він і перекушує рибу на дві частини.

Als ze gegeten hebben, vindt vader het tijd om te gaan slapen.

“Lars,” zegt hij, “nu moet je van sneeuw een flinke berg maken om je tegen de koude wind te beschermen.” Lars doet zijn uiterste best. Ook vader schuift de sneeuw voor zich uit. Na een tijdje hebben ze allebei een eigen sneeuwberg. Tevreden nestelt Lars zich in de sneeuw. Niet veel later zijn hij en zijn vader diep in slaap.

Як попоїли, то час поспати. «А зараз, Ларсе, ти маєш зробити снігову кучугуру, аби захистити себе від холодного вітру», – каже Батько Ведмідь. Вони сунуть сніг перед собою, аж доки кожен не нагрібає сніговий пагорбок. Ларс пишається своїм витвором і з задоволенням улаштовується в снігу. Незабаром вони засинають.

Als Lars wakker wordt, is de zon al op.
Lars schrikt. Waar is vader nou? Hij ziet alleen maar water om zich heen. Op een kleine ijsschots drijft hij helemaal alleen midden op zee. Hij voelt zich heel eenzaam en verlaten.

Коли Ларс прокидається, вже настав день. Він жахається: навкруги – нічого окрім води!
Він сам у відкритому морі! Один-однісінький, на маленькій крижині з маленькою сніговою кучугурою. Де батько? Він здається собі безмежно покинутим.

Het water voelt vreemd warm aan. Na een tijdje merkt Lars dat de ijsschots waar hij op zit steeds kleiner wordt. Hij kijkt angstig om zich heen en ziet een grote ton drijven.
Gelukkig heeft vader goed voorgedaan hoe ik moet zwemmen, denkt Lars. Hij springt in het water, spartelt naar de ton en klautert erbovenop. Met zijn scherpe nagels houdt hij zich stevig vast. De zee wordt steeds wilder.

Він відчуває дивне тепло, та незабаром помічає, що його крижина все меншає і меншає.
Раптом він бачить велику діжку, що її несе до нього. Як добре, що батько показав йому, як плавати! Він відважно стрибає у воду і пливе до діжки. Він залізає на неї і міцно тримається пазурами, бо насувається страшний вітер. Ларс гойдається на хвилях.

Eindelijk gaat de wind liggen. Nog lang dobert Lars op zee rond.
Plotseling ziet hij land voor zich. Groen land! Dat land ziet er heel anders uit dan het land waar hij vandaan komt. Waar is hij nu toch terechtgekomen?
Voorzichtig laat Lars zich van de ton glijden en hij spettert door het water naar de kust.

Коли вітер вщухає, Ларса ще довго несе морем. Невпинно світлішає та теплішає. Раптом він бачить попереду землю. Зелена земля! Це не його біла домівка! Ларс дивується. Куди ж це він потрапив? Ларс обережно сповзає з бочки та чалапає по міліні до берега.

